

Rozpis čítania NZ na August 2008 - Rok sv. Pavla

Dát.	deň	Lectio divina	Prečítať	Dát.	deň	Lectio divina	Prečítať
1.	pia	Sk 10,23b-33	Jn 2	17.	Ne	Sk 15,22-41	Jn 18
2.	so	10, 34-48	3	18.	po	16, 1-15	19
3.	Ne	11, 1- 18	4	19.	ut	16, 16-24	20
4.	po	11, 19-30	5	20.	st	16, 25-40	21
5.	ut	12, 1 - 5	6	21.	št	17, 1 - 9	Mt 1
6.	st	12, 6-11	7	22.	pia	17, 10-21	2
7.	št	12, 12-25	8	23.	so	17, 22-34	3
8.	pia	13, 1 - 5	9	24.	Ne	18, 1 -17	4
9.	so	13, 6 - 12	10	25.	po	18, 18-28	5
10.	Ne	13, 13-25	11	26.	ut	19, 1 -12	6
11.	po	13, 26-43	12	27.	st	19, 13-22	7
12.	ut	13, 44-52	13	28.	št	19, 23-40	8
13.	st	14, 1- 20	14	29.	pia	20, 1 -12	9
14.	št	14, 21-28	15	30.	so	20, 13-24	10
15.	pia	15, 1 - 11	16	31.	Ne	20, 25-38	11
16.	so	15, 12 -21	17	www.fara.sk/kotesova			

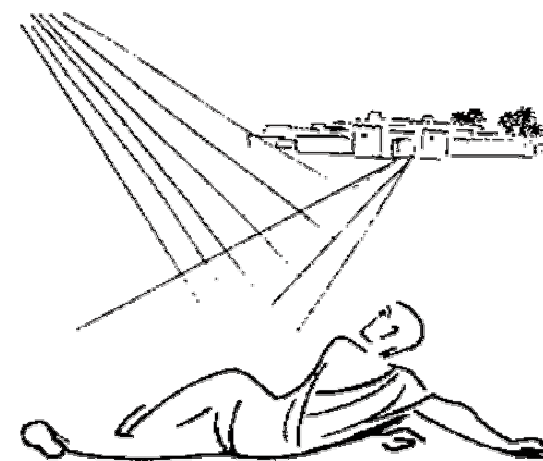
ROK SV. PAVLA

(29.6. 2008 – 29.6.2009)

Lectio divina na každý deň

II.

Skutky 10-20

Kto si, Pane?

(Sk 9,5)

august 2008

Nihil obstat: Mgr. Jozef Šoška, cenzor.

Vydalo spoločenstvo pri RKFÚ Kotešová.

Objednávky: RKFÚ Kotešová 013 61; 041/5575636; kotesova@fara.sk

Modlitba pred čítaním Svätého písma

Duchu svätý, Duchu života,
Tvojím pôsobením sa Slovo stalo telom v lone Panny –
tichej a počúvajúcej ženy; na jej príhovor mi daruj milosť
počúvať. Uschopni ma zachytiť Tvoje vnuknutia a Tvoje
vedenie skrze Božie slovo. Nech ho zachovávam v srdci
a žijem – ako Ona.
Nech je tento čas – strávený so Svätým písmom – prejavom
mojej lásky a úcty k Trojjedinému Bohu.

Tebe, Duchu lásky,
so všemohúcim Otcom
a jednorodným Synom
chvála, česť a sláva
na veky bez konca. Amen.

Modlitba po čítaní Svätého písma

Duchu Svätý, ďakujem Ti za to, že si bol teraz so mnou
a viedol si ma. Ďakujem Ti za všetko, čo si mi ukázal. Ty
sám mi to pripomínaj a daruj mi lásku k Bohu a k blíznym,
aby som dokázal toto slovo žiť, na slávu Božiu a spásu svoju
i svojich blíznym.

Tebe, Duchu lásky,
so všemohúcim Otcom
a jednorodným Synom
chvála, česť a sláva
na veky bez konca. Amen.

Ježiš, od ktorého mám všetko
Ježiš, ktorý dáva silu na to, čo prikazuje
Ježiš, ktorý sám stráži moje srdce
Ježiš, ktorému môžem stále dôverovať
Ježiš, ktorý hovorí cez svoje slovo
Ježiš, ktorý nikoho neuprednostňuje
Ježiš, ktorý sa mi dáva poznať
Ježiš, ktorý je Pánom mojej komunikácie
Ježiš, ktorý sa rozhodol vytrvať pri mne
Ježiš, ktorého som služobníkom
Ježiš, ktorý koná v mojom živote
Ježiš - moja Radosť a Nádej
Ježiš, ktorý sa postil
Ježiš - moja sila
Ježiš, ktorého slová sú Duch a život
Ježiš - milosrdný Boh
Ježiš - Zdroj mojej radosti
Ježiš, ktorému patrí moja chvála a vďaka
Ježiš, ktorý robí s nami veľké veci
Ježiš, ktorý si ma vybral
Ježiš, ktorému chcem byť vydaný
Ježiš, ktorý ma varuje
Ježiš - moje Svetlo a moja Spása
Ježiš, ktorý dáva silu ísť proti prúdu
Ježiš, ktorému záleží na mojej spásu
Kristus vo mne - nádej slávy
Ježiš, ktorý ma sprevádza
Ježiš, ktorému patrí všetka česť a sláva
Ježiš, ktorý túži po mojom pokání
Ježiš, ktorého slovo je mocné
Ježiš - jediný živý a pravý Boh
Ježiš - prístav môjho srdca
Ježiš, v ktorom je pravé šťastie

Lectio: Sk 21, 15-26

ut 2.9. 08

Pavol prišiel s tými, čo ho sprevádzali do Jeruzalema. Navštívil Jakuba, Ježišovho príbuzného a zodpovedného za cirkev v tomto meste. Zhromaždili sa tam aj *starší* kresťanskej obce. Pavol im hovoril o svojej misijnej činnosti medzi pohanmi. Židokresťania boli na Pavla nahnevaní na základe falošných obvinení, podľa ktorých vraj Pavol vyzýva Izraelitov, aby opustili zachovávanie Mojžišovho zákona. To však neznamenalo zavrnutie tohto zákona, ale to, že ho kresťania – hlavne zo židovstva – neboli povinní zachovávať.

„Po týchto dňoch sme sa pripravili a vystupovali sme do Jeruzalema.“ (15)

Meditatio:

Všimnime si podobnosť Pavla s Ježišom. Keď Ježiš predpovedal svoje utrpenie a Peter tvrdil, že sa mu to nesmie stať, Ježiš povedal: „*Chod' mi z cesty, satan, ...nemáš zmysel pre Božie veci...*“ (por. Mt 16,21n) Keď Pavla odhovárali, aby nešiel do Jeruzalema, povedal: „*Čo to robíte!?*“ (13) A teraz! Pavol *vystupuje do Jeruzalema*, tak ako tam vystupoval Ježiš pred svojou smrťou. Evanjelista o tom píše: „*Boli na ceste a vystupovali do Jeruzalema. Ježiš išiel pred nimi a oni trpeli a so strachom išli za ním.*“ (Mk 10,32n) Pavol bol odhodlaný nasledovať svojho Majstra, ba priam bol ním priťahovaný. Boli si veľmi blízki. V duši Pavla sa mohlo odohrávať niečo podobné ako v duši Krista, keďže vonkajšie udalosti boli také podobné.

Táto podobnosť srdca je pre mňa veľmi príťažlivá. **Keď mal Pavol také postoje srdca ako Kristus, nie je to ani pre mňa nemožné.**

Oratio:

Pane Ježišu, Ty si spôsobil, že Pavlovo srdce bolo tak blízko Tvojho srdca. Je to Tvoja milosť. Ďakujem Ti, že každému túto milosť ponúkaš. Aj mne. Ponúkam Ti svoje srdce a dovoľujem Ti, aby si ho pretvoril na svoj obraz. Aby som mohol povedať s Pavlom: „*Už nežijem ja, ale vo mne žije Kristus.*“ (Gal 12,20)

Contemplatio: Ježiš, ktorý mi ponúka svoje srdce

Úvodné slovo

Pokračujeme ďalším mesiacom v rozjímانيach nad Božím slovom. Týmito modlitbovými meditáciami sa učíme, aby nám Božie slovo bolo každodenným chlebom. „Nielen z chleba žije človek, ale z každého slova, ktoré vychádza z Božích úst...“ (Mt 4,4). Toto slovo treba patrične *požiť*, aby sa stalo súčasťou našej bytosti. Božie slovo vstrebávané našim srdcom sa stáva prostredím, v ktorom je v nás Ježišov Duch účinný. Potom môže toto Slovo prinášať úrodu: „tridsať, šesťdesiat alebo stonásobnú...“ (por. *podobenstvo o rozsievачovi*; Mt 13).

Rád by som tu uviedol niekoľko myšlienok o prístupe k Písmu formou lectio divina od známeho pápežského kazateľa, pátra Raniera Cantalamessu *OFM Cap.*, ktorý v kázni 7.3.2008 povedal: „Úvodná etapa pozostáva z počúvania a prijímania Božieho slova... Ďalšou etapou *lectio divina* je prijímať Božie slovo ako také, ktoré treba „prežiť“ a „stále znova prežívať“. **Viac ako o „skúmanie Písma“ ide o to, nechať sa Písmom skúmať.** V zrkadle Božieho slova sa zjavuje Božia tvár a Božie srdce. Tak nám meditovanie o Božom slove prináša dva najdôležitejšie poznatky, aby sme mohli napredovať na ceste pravej múdrosti: sebazpoznanie a spoznanie Boha... Božie slovo tak predstavuje pre každého človeka zásadné a v podstate neomylné duchovné vedenie...“ Božie slovo ako duchovný vodca môže človeka robiť svätým, zdôraznil kazateľ Pápežského domu, a poukázal na skúsenosť sv. Terézie z Lisieux, ktorá povedala: „V evanjeliu nachádzam všetko potrebné pre moju úbohú dušu. V ňom objavujem stále nové svetlo, skryté a tajomné významy.“ „K tejto skúsenosti patrí aj biblický obraz „jedenia knihy, Božieho slova. Je obrovský rozdiel medzi jednoducho prečítanou alebo preštudovanou knihou a „zjednou“ knihou. „Zjedené Božie slovo“ je ľuďmi prijaté slovo, ktoré sa stáva absolútnym životným princípom.

Záverčná etapa *lectio divina* spočíva v tom, že Božie slovo uvádzame do praxe. Ak toto chýba, tak zostáva iba ilúziou. Poslušnosť teda znamená „počúvať Božie slovo“, ako to Ježiš jasne ukazuje v príbehu o pokúšaniach na púšti.“

Prajem Vám, aby Vás Boh požehnal pokročením na ceste svätosti i prostredníctvom každodenného „jedenia“ Božieho slova ponúknutého na „menu“ tejto brožúrky - augustovom *jedálnom lístku*...

správca farnosti

Lectio: Sk 10, 1-8

st 30. 7. '08

V Cézarey sa Kornéliovi - bohobožnému a nábožnému mužovi - zjavil anjel. Navrhol mu, aby poslal pre Šimona Petra.

„Tvoje modlitby a tvoje almužny vystúpili pred Božiu tvár a on si na ne spomenul.“ (4)

Kornélius bol zbožný muž, ustavične sa modlil a dával almužny. Boh to videl.

Meditatio:

Kornélius asi neprosil o to, aby mu Boh poslal práve Petra. Modlieval sa k Bohu. Bol nábožný - napojený na Boha, spojený s ním... Boh mu dal to, čo najviac potreboval. A dal mu to v pravom čase. Čas modlitby je aj časom, kedy mi Boh dáva poznať, čo naozaj potrebujem. Aj časom, kedy mi **to** priamo dáva. **Boh vidí aj moje napojenie na neho**, moje modlitby, moju snahu... Môžem mu smelo dôverovať, že mi dá v pravom čase to, čo potrebujem, aj keď neviem, o čo konkrétne prosiť. Ide aj o to, aby si mal „aj u mňa“ na čo spomenúť.

Oratio: (Ž 23)

Pán je môj pastier, nič mi nechýba: pasie ma na zelených pasienkoch.

Vodí ma k tichým vodám, dušu mi osviežuje.

Vodí ma po správnych chodníkoch, verný svojmu menu.

I keby som mal ísť tmavou dolinou,

nebudem sa báť zlého, lebo Ty si so mnou.

Tvoj prút a tvoja palica, tie sú mi útechou.

Prestieraš mi stôl pred očami mojich protivníkov.

Leješ mi olej na hlavu a kalich mi naplňaš až po okraj.

Dobrota a milosť budú ma sprevádzať po všetky dni môjho života.

A budem bývať v dome Pánovom mnoho a mnoho dní.

Contemplatio: Ježiš, ktorému môžem stále dôverovať

Lectio: Sk 21, 1-14

po 1.9. '08

V týchto veršoch Lukáš opisuje ďalšie zastavenia apoštola na jeho ceste do Jeruzalema. V Cézarey sa stretol s prorokom Agabusom, ktorý urobil symbolické gesto na spôsob dávných prorokov: zviazal si ruky a nohy Pavlovým opaskom, aby naznačil jeho budúce väzenie. Pavol však zostáva verný svojmu rozhodnutiu byť na Turíce v Jeruzaleme.

„Toto hovorí Duch Svätý: Muža, ktorému patrí tento opasok, takto Židia v Jeruzaleme zviažu a vydajú do rúk pohanov.“ (11)

Pavlovi priatelia ho chceli odhovoriť od jeho cesty, ale márne.

Meditatio:

Duch Svätý zjavil Pavlovi, že v Jeruzaleme to vôbec nebude mať ľahké. Pavla to však vôbec neodstrašilo. Dobre vedel, čo pre neho Ježiš v Jeruzaleme vytrpel. A vedel aj to, že čokoľvek bude od neho Ježiš chcieť, dá mu na to silu. Náš Boh je úžasným pravdivým Vodcom a Učiteľom. Nie je ako tí, ktorí nás chcú zviest' na svoje chodníky - pre svoj prospech, ale v náš neprospech. Nasľubujú nám „hory-doly“, zamlčia pravdu, len aby sme im uverili. Ježiš nevraví, že keď pôjdeme za ním, bude to život bez problémov, iba „úspech a bohatstvo“...

Hovorí: „*Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma.*“ (Mt 16,25) Ale to znamená, že touto cestou Ježiš už pred nami prešiel, už je to „prešľapaný“ chodník; a aj to, že on kráča s každým jedným z nás. Tak sa teda nemusím báť náročných vecí, ktoré sú predo mnou. Kráčam *spolu s Kristom*, nikdy ma nezanechá, ani neopustí. Posilní moje ramená, aby som vládol niest' to, čo je ťažké. Jeho srdce je pre mňa otvorené takisto ako pre Pavla. **Ježiš je môj Vodca, nie „zvodca“.**

Oratio:

Ďakujem Ti, Pane Ježišu, že všetko cez čo ma vedieš, aj keď je to náročné, je pre mňa dobré. Čaká ma hojná odmena. Ty sám si mojou odmenou.

Contemplatio: Ježiš - môj Vodca

Lectio: Sk 20, 25-38

Ne 31.8. 108

Pavol zanecháva efezským starším akoby svoj „testament“. Hovorí o svojej minulosti - *zvestoval im Božiu vôľu celú*. O prítomnosti - cíti, že sa blíži naplnenie jeho služby, preto zveruje cirkev biskupom. A hovorí aj o budúcnosti, keď ich varuje pred tými, ktorí budú chcieť, ako *draví vlci, rozohnať a roztrhať stádo*. Všetci sa dali do veľkého plaču a žalostili, lebo im povedal, že už nikdy neuvidia jeho tvár. **„Blaženejšie je dávať, ako prijímať.“ (35)**

Toto slovo Pavol žil, a chcel, aby ho v tom napodobňovali.

Meditatio:

Blaženosť, šťastie, o ktorom hovoril Ježiš vo svojich blahoslavenstvách (*Mt 5,1n*), nie je len povrchný pocit šťastia, ale účasť na Božej blaženosti. Sám Boh je toho zárukou. Keď prijmeme jeho logiku, jeho pravidlá, nájdeme ozajstný zdroj šťastia.

Budem šťastnejší, keď budem mať rád, ako keď mňa budú milovať. Budem šťastnejší, **keď** budem odpúšťať, ako keď budem v trpkosti očakávať odpustenie, **...keď** si začnem všímať ľuďmi, ako keď budem „obletovaný“ zo všetkých strán, **...keď** „darujem úsmev“, ako keď „úsmev prijmem“, **...keď** dám niekomu prednosť pred sebou, ako keď sa „posadím na popredné miesto“, **...keď** sa podelím s tým málom, čo mám, ako keď veľa dostanem... **Blaženejšie je dávať, ako prijímať**. Lebo pravé šťastie za začína v mojom vnútri a Boh je jeho Tvorcom i Darcom.

Oratio: (Ž 4,7n)

*Mnohí hovoria: „Kto nám ukáže šťastie?“
Pane, ukáž nám svetlo svojej tváre ako znamenie.
Môjmu srdcu dal si väčšiu potechu,
než majú tí, čo oplývajú vínom a obilím.
V pokoji sa ukladám a usínam,
lebo len Ty, Pane, ma necháš odpočívať v bezpečí.*

Contemplatio: Ježiš, v ktorom je pravé šťastie

Lectio: Sk 10, 9-23a

št 31. 7. 108

Peter bol v Joppe a modlil sa. Padol do vytrženia a mal videnie. Videl z neba zostupovať akúsi nádobu, v ktorej boli všelijaké zvieratá a vtáctvo. Medzitým ho už hľadali mužovia poslaní Kornéliom... **„Ako Peter premýšľal o videní, Duch mu povedal...“ (19)** Boh zjavil Kornéliovi, aby si zavolať Šimona, ale aj jemu zjavil, že má ísť ku Kornéliovi.

Meditatio:

Šimon Peter, prvý z apoštolov, taký veľký muž a predsa premýšľal o videní. Netvári sa, že všetkému na prvýkrát porozumie - ani Božím veciam. A to bola šanca pre Ducha Svätého, aby mu mohol povedať, čo má robiť. Aj apoštol Pavol píše: *„Uvažuj o tom, čo hovorím. Pán ti dá porozumieť všetkému“ (2Tim 2,7)*. Takto povzbudzuje Timoteja. Keď sa mi zdá niektoré Božie slovo ťažké, nepochopiteľné, budem prosiť Ducha Svätého, aby mi ho vysvetlil. Venujem mu čas, budem uvažovať. Nevzdám to hneď. Dám Bohu šancu.

Oratio: (Ž 119,97-100)

Pane, dnes sa chcem opäť modliť so žalmistom. Vyznávam, že v mojom srdci to nie je celkom tak, ako on píše, ale chcem, aby to tak bolo. Urob to vo mne. Odprosujem Ťa za každú situáciu, keď som premýšľanie o Slove považoval za stratu času.

*„Pane, Tvoj zákon veľmi milujem, rozjímam o ňom celý deň.
Tvoja náuka ma robí rozumnejším nad mojich nepriateľov,
ustavične sa jej pridržam.“*

Contemplatio: Ježiš, ktorý hovorí cez svoje slovo

Lectio: Sk 10, 23b - 33

pia 1. 8. '08

Stretli sa mužovia modlitby a poslušnosti. Peter prijal pozvanie Kornélia a navštívil jeho dom. Všetci zhromaždení mali ochotu počúvať to, čo Petrovi prikázal hovoriť Pán.

„Ale mne Boh ukázal, že nemám nikoho nazývať poškrvneným, alebo nečistým človekom.“ (28)

Peter vstúpil do pohanského mesta, do domu stotníka. Židovi to nebolo dovolené, lebo sa stal obradne nečistým. Tieto normy prestali platiť, a to podľa Božej vôle. Spása v Ježišovi je pre všetkých.

Meditatio:

Boh svojím zásahom zmenil Petrov vnútorný postoj, aby bol v súlade s Božím postojom voči pohanom. Nielenže mu ukázal, ako to má byť, ale vložil mu to priamo do srdca. Cez modlitbu, rozjímanie, ochotu poslúchnuť... V mojom srdci je **mnoho predsudkov** i súdov voči ľuďom. Možno som tento postoj svojho vnútra ešte vážne neriešil. Teraz jasne vidím, že to nie je správne, a chcem to zmeniť. Chcem vedieť, aký postoj mám zaujať voči ľuďom, aby sa páčil Bohu, a nie posudzovať ich postoje.

Oratio:

Dobrý Bože! Ty miluješ všetkých ľudí. Každému hovoríš:

„Si drahý mojím očiam, vzácný a ja Ťa milujem...“ (Iz 43,4).

Ďakujem Ti, že si mi to ukázal. Chcem sa pozerieť na ľudí Tvojimi očami. Aj na tých, v ktorých dokážem vidieť iba málo dobra.....

Som slabý na to, aby som to sám zmenil. Urob vo mne takú zmenu, akú si urobil v Petrovi. Požehnaj všetkých, o ktorých som zle zmyšľal, odpusť mi to... Nauč ma nenávidieť hriech, ale milovať hriešnika.

Contemplatio: Ježiš, ktorý nikoho neuprednostňuje

Lectio: Sk 20, 13-24

so 30.8. '08

Pavol chcel by ť na Turíce v Jeruzaleme. Lukáš načrtáva cestu i zastávky na nej. Bližšie opisuje rozlúčku v Miléte so staršími z Efezu. Pavol s nimi hovorí veľmi otvorene, odkrýva im svoje srdce.

„A teraz spútaný Duchom idem do Jeruzalema, hoci neviem, čo ma tam čaká.“ (22)

Pavol však približne tušil, čo ho tam čaká, lebo sám hovoril, že mu Duch Svätý rad-radom dosvedčuje, že ho tam čakajú okovy a súženie.

Meditatio:

Pavol sa vybral po svojom obrátení za Ježišom. Prijal službu, ktorú mu zveril. Ako sa dozvedáme z jeho listov zažil hlad i smäd, prenasledovanie, palicovanie, stroskotanie lode... Aj v tejto reči k starším z Efezu sa zveruje, že slúžil Pánovi s pokorou, v slzách a skúškach. V budúcnosti očakáva väzenie... a predsa si svoju službu cení viac, ako svoj život. Skúsime odhaliť jedno z tajomstiev jeho života i služby v slovách: „*spútaný Duchom*“. Prorokovi Ozeášovi hovorí Boh o svojom ľude: „*Povrazmi ľudskosti som ich tiahol, lanami lásky; bol som im ako ten, čo dvíha dieťa k svojmu lícu...*“, (Oz 11,4) **Pavol sa nechal spútať** takýmito povrazmi a lanami - **Láskou**. Keď sa nechám Bohu *spútať jeho láskou* - pokorovanie, slzy, skúšky... nebudú dôvodom vzdať službu, alebo vzdať život s Ním.

Oratio:

Keď sa nemám čoho chytiť, Ty ponúkaš mi... povrazy *Ľudskosti* a laná *Lásky*. Ale ja vidím iba povrazy a laná. A bojím sa, že ma spútaš.

Mám rád svoju slobodu(!) a nevidím, že Tvoju mi núkaš.

Stále vidím iba povrazy a laná, povrazy a laná...

Je možné vidieť srdcom ako svätá Panna?..

V jasličkách Ľudskosť a na kríži Lásku?

...až keď bude moja duša spútaná...

Contemplatio: Ježiš, ktorý ma priťahuje svojou láskou

Lectio: Sk 20, 1- 12

pia 29.8. '08

Lukáš sa tu zmieňuje o rozlúčke s bratmi v Efeze a o ceste do Troady. Opisuje zaujímavú udalosť, vzkriesenie mládenca. Pavol pretiahol reč až do polnoci. Mladík Eutychos, ktorý sedel v okne zaspal a spadol z tretieho poschodia. Pavol zišiel k nemu dole...

„Potom sa vrátil hore, lámal chlieb a jedol,...“ (11)

Chlapca tam priviedli živého, čo všetkých potešilo.

Meditatio:

Táto udalosť sa stala počas nedeľného slávenia Eucharistie. Všimnime si Pavlovo konanie. Hneď ako sa stalo toto nešťastie, keď chlapec padol, Pavol zbehol dole, vzkriesil chlapca a zase sa vrátil „hore ku Kristovi“.

Čo to hovorí mne dnes? Čokoľvek sa v mojom živote stane, či dobré, alebo zlé, nemám sa pri tom zastavovať dlhšie ako treba. Stále sa mám **vrátiť ku Kristovi**. Obrátiť svoju myseľ na neho. Keď ma postihne nejaké nešťastie, nebudem zúfalý. Keď sa mi dostane pochvaly, uznania, zostanem pokorný - moje srdce nespýšnie, lebo bude zamerané na Ježiša. Môžem sa v tom začať cvičiť už dnešný deň, pri každej maličkosti - príjemnej i nepríjemnej.

Oratio:

Pane Ježišu. Ďakujem Ti, že si sa stal človekom; aj za to, že si sa stal Chlebom. Ďakujem, že pri každej svätej omši sa môžeme zjednotiť, že ma sám sebou posilňuješ, že sa mi dávaš. Prosím Ťa, stráž moje srdce, aby pri úspechoch nespýšnelo a pri neúspechoch nezmalomyseľnelo. Pošli mi svojho anjela, aby obracal moju myseľ na Teba. Nech sa viac ako problémami či slávou zaoberám Tebou. Nech je moje srdce stále zakotvené v Tebe.

Contemplatio: Ježiš, prístav môjho srdca

Lectio: Sk 10, 34 -48

so 2.8. '08

Peter svedčil a zvestoval im Ježiša Krista, ktorý je Pánom všetkých. Duch Svätý zostúpil na nich, pohanov, a Peter ich kázal pokrstiť.

„Boh ho tretieho dňa vzkriesil a dal mu, aby sa zjavil - nie všetkému ľudu, ale svedkom, ktorých Boh vopred určil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychvstaní jedli a pili.“ (40-41)

Ježiš sa po svojom zmŕtvychvstaní zjavoval. Svedkovia ho mohli vidieť, dotýkať sa ho, jesť s ním...

Meditatio:

Ježiš sa im zjavil a oni uverili, že je živý. Aj my potrebujeme vedieť, poznať, že Boh, ktorému veríme, je živý. A preto sa nám **Boh zjavuje - dáva sa nám poznať** rozličným spôsobom. Cez prírodu, Sväté písmo, Apoštolské podanie (= Tradíciu), pri sv. omši... Katechizmus Katolíckej cirkvi (KKC) píše: „Boh sa z úplne slobodného rozhodnutia zjavuje a dáva človeku. Robí to tak, že mu zjavuje tajomstvo seba samého, svoj dobrotivý plán...“ (čl.50) a ďalej: „Boh zjavuje seba samého, lebo chce urobiť ľudí schopnými odpovedať mu, poznať ho a milovať...“ (čl.52) Teraz je na mne, aby som uveril Bohu, že chce, aby som ho poznával, aby som s ním mal vzťah. Málo ho poznám! A aj keby sa mi zdalo, že už ho poznám dosť, vždy bude viac toho, čo nepoznám.

Oratio:

Pane Ježišu! Zjavil si sa apoštolom po svojom vzkriesení. Dal si sa im poznať, jedol si s nimi a urobil si ich svedkami. Aj nám si sa daroval, aby sme jedli a pili s Tebou – Teba: v Eucharistii. Verím, že sa mi chceš dať hlbšie poznať. Otváram Ti svoje srdce, aby si mi dosvedčil, že si živý... Prosím Ťa, dotkni sa ma ako živý a milujúci Boh a urob ma toho svedkom...

Contemplatio: Ježiš, ktorý sa mi dáva poznať

Lectio: Sk 11, 1-18

Ne 3.8. '08

Apoštoli a bratia v Judsku sa dopyčuli, že Božie slovo prijali aj pohania. Keď prišiel Peter, začali mu dohovárať, že k nim vošiel a jedol s nimi.

„Peter im začal rad-radom vysvetľovať...“ (4)

Peter urobil tento „krok k pohanom“ na Boží pokyn. Keď sa to kresťanom zo židovstva nepáčilo, vysvetlil im motívy svojho konania. Keď to počuli, uspokojili sa a oslavovali Boha.

Meditatio:

Táto udalosť môže byť pre nás „učebnicou“ otvorenej komunikácie. Jeruzalemským kresťanom sa Petrov postoj nepáčil, a hneď mu to povedali. Peter mal na svoje konanie vážne dôvody, a tiež im to hneď vysvetlil. Je dobré **vysvetliť motívy svojho konania**, ak je niekto preto znepokojený. Nie je to vždy jednoduché, ale vedie to k otvorenosti a často to prináša pokoj a oslavu Boha. Aspoň tichú. Budem sa snažiť byť otvorený a úprimný s najväčšou láskou, akej som schopný.

Oratio:

Pane, dal si mi dve uši a jeden jazyk, aby som viac počúval, ako hovoril. Prosím Ťa dnes o vnímavé srdce, aby som vedel vypočuť iných a chápať ich. Daj mi lásku k ľuďom, aby ma zaujímal, prečo konali tak, ako konali. Očisti motívy môjho konania, aby som ich mohol s pokojným svedomím vysvetliť iným, keď to bude potrebné. Nauč ma pýtať sa Ťa a počúvať Tvoje pokyny... Ale nadovšetko mi daj lásku. Ona nech predchádza moje konanie, počúvanie aj hovorenie....

Contemplatio: Ježiš, ktorý je Pánom mojej komunikácie

Lectio: Sk 19, 23-40

št 28.8. '08

Tieto verše nám opisujú veľkú vzburu pohanov v Efeze – kvôli evanjeliu. Zlatník Demeter, ktorý vyrábala strieborné chrámičky bohyni Diany, zvolal remeselníkov a v celom meste vyvolali zmätok. Všetci sa hrnuli do divadla, aby si chránili svoju bohyňu. Pavol chcel ísť medzi ľud, ale učeníci mu to nedovolili. Mestský tajomník utišil zástup a zhromaždenie rozpustil.

„A nielen tomuto nášmu remeslu hrozí nebezpečenstvo, že upadne, ale ani chrám veľkej bohyni nebudú mať za nič...“ (27)

Zlatník Demeter vystihol, čo sa stane, ak ľud prijme Božie slovo.

Meditatio:

Je zarážajúce, ako si pohania bránili svoje božstvo. Dve hodiny volali na slávu bohyni Diane. Ľudia *zo sveta* si viac bránia svojich bôžikov, ktorí im prinášajú zisk, slávu a blahobyť, ako my - kresťania svojho Boha, ktorý je Darcom všetkého. Keď Pavol začal hlásať Krista a jeho pravdu, že bohovia urobení rukami nie sú Bohmi, naozaj „hrozilo nebezpečenstvo“ všetkým bôžikom, ako aj tým, ktorí ich uctievali. Keď Boh upevní svoje slovo v našich srdciach, v rodinách, vo farnostiach - všetci falošní bohovia budú ohrození. Treba rátať s tým, že tí, ktorí ich ponúkajú, sa budú búriť... A možno aj my sami sa budeme búriť voči Bohu, aj voči tým, ktorí nám hlásajú Pravdu. Budeme si brániť zisk, pohodlie, falošnú slobodu... a vytrvalo. Viac, ako dve hodiny. Neobraňujem si aj ja svojich „bôžikov“, alebo aj hriech, pred sebou i pred Bohom? Nebúrim sa voči Bohu (učeniu Cirkvi), keď začínam tušiť, že to, čo mi prináša pôžitok, zisk... nie je v súlade s jeho slovom?

Oratio:

Trojediný Bože. Ty si živý a pravý Boh. V Tvojich zámeroch s nami sa Ti nik nevyrovná. Daruj mi živú vieru, nádej a lásku k Tebe i oddanosť, aby som vo svojom srdci netúžil mať iných bohov, ktorí mi „zabezpečia“ bohatstvo, slávu, moc, potešenie, zábavu, pohodlie...

Contemplatio: Ježiš - jediný živý a pravý Boh

Lectio: Sk 19, 13- 22

st 27.8. '08

Siedmi synovia istého Skevu, židovskí zaklánači, sa snažili vzývať meno Pána Ježiša nad posadnutými. Ale človek, v ktorom bol zlý duch, sa na nich oboril a ublížil im. Dozvedeli sa o tom tí, čo bývali v Efeze. Doľahla na nich bázeň a velebili meno Pána Ježiša. Viacerí, čo sa zaoberali čarami, podonášali knihy a verejne ich spálili.
„Tak mohutne sa šírilo a silnelo Pánovo slovo.“ (20)

Meditatio:

Božie slovo, aby sa mohlo zakoreniť, **potrebuje ľudské srdce**. Ako zrno. Pán Ježiš to jasne vysvetlil v podobenstve o rozsieváčovi. Keď ho srdce prijíma poslušnosťou viery - mocnie v ňom, rastie a prináša úrodu. Spolu so Slovom mocnie a rastie aj človek vo svojom vnútri. Istý mladý muž sa vážne venoval joge. Začal mať psychické problémy, ktoré nezvládal a prosil o modlitbu. Zo začiatku nechcel pripustiť, že tieto jeho problémy s jogou súvisia. Ale keď začal prijímať Božie slovo a modliť sa, došlo k zmene. Priniesol plný kufor okultných kníh na spálenie. Za niekoľko tisíc. To, čo nebol schopný urobiť hneď na začiatku, urobil po čase, keď ho Božie slovo ovplyvnilo. Zmocnelo v ňom a on s ním.

Keď nemám silu niečo urobiť, alebo sa niečoho pustiť, aj keď mám poznanie, že to má tak byť, chcem sa držať Božieho slova a Boh ma zmocní a uschnie. Jeho slovo vo mne zosilnie a môj *vnútorný človek* zosilnie s ním.

Oratio:

Zvelebujem Ťa, Pane, že Tvoje slovo je také mocné. Je to to isté slovo, skrze ktoré si všetko stvoril. Tvoje slovo Pane je mocné a veľkolepé. *Láme cédre, otriasa púšťou*, mení ju na zavlaženú záhradu. Je ako kladivo, ktoré drví skalú, srdce z *kameňa* mení na srdce z *mäsa*, premieňa myslenie ... Povoláva k životu to, čoho niet... Bud' zvelebený svätý a mocný Bože vo svojom slove.

Contemplatio: Ježiš, ktorého slovo je mocné

Lectio: Sk 11, 19-30

po 4.8. '08

Kresťania sa rozprchli z Jeruzalema kvôli prenasledovaniu. Začali hlásať evanjelium v mestách, kde sa usadili. Takto sa zvesť o Ježišovi dostala aj do Antiochie. Tých, ktorí uverili, začal vyučovať Barnabáš a Šavol.

„...povzbudzoval všetkých, aby vytrvali v Pánovi, ako si zaumienili v srdci ...“ (23)

Pre tých, ktorí utiekli pred prenasledovaním, nebolo ľahké vytrvať vo viere. Ale ani pre tých, ktorí práve uverili, lebo vedeli, že sa im to môže každú chvíľu prihodiť.

Meditatio:

Dôležité bolo to, že si to zaumienili v srdci. Uverili, že Ježiš je ich Záchrancom a pevne sa vo svojom vnútri rozhodli ísť za ním. Chceli lepšie poznať toho, ktorému uverili, preto celý rok „chodili do Šavlovej a Barnabášovej školy“.

Moja vytrvalosť ísť za Ježišom často zlyháva, možno práve preto, lebo som sa **nerozhodol v srdci** pravidelne sa modliť, odpúšťať, venovať sa Božiemu slovu, nájsť si čas na sv. omšu, adoráciu...

Oratio:

Pane, viem, že pri Tebe načerpám silu na všetko. Aj na to, aby som ďalej kráčal za Tebou. A predsa to nerobím. Odpusť mi to. Ježišu, Ty si sa pevne rozhodol pre mňa - až na kríž. Prosím Ťa, daj mi silu **pevne sa rozhodnúť pre Teba**. Aby ma nezlákalo pohodlie, a neodradila námaha. Ty vieš, s čím mám najväčší problém. Daj mi silu rozhodnúť sa... (vstať ráno skôr kvôli modlitbe)... aby som Ťa lepšie poznal, viac miloval a vytrval pri Tebe.

Contemplatio: Ježiš, ktorý sa rozhodol vytrvať pri mne

Lectio: Sk 12, 1-5

ut 5..8. 08

Proroci z Jeruzalema predpovedali hlad (11,28). Ale to nebolo jediné nešťastie, ktoré sa valilo na kresťanov. Kráľ Herodes Agripa I. prenasledoval tých, čo uverili v Krista. Apoštola Jakuba dal sťat', a Petra zatvoril do väzenia

„A keď videl, že sa to Židom páči ...“ (3)

Aká silná motivácia pre Herodesa!

Meditatio:

Pán Ježiš nás pred takouto motiváciou varoval. Hovoril: *„Nekonajte svoje dobré skutky pred ľuďmi, aby vás obdivovali...“ (Mt 6,1n)* Ani preto, aby nás chválili, ani preto, lebo sa im to páči... Nie je správne konať dobro s takýmto úmyslom; kvôli vlastnej sláve, obdivu ľudí... A už vôbec nie - robiť kvôli tomu niečo zlé. Pavol píše: *„Keby som sa ešte chcel páčiť ľuďom, nebol by som Kristovým služobníkom“ (Gal 1,10)*. Keď robím niečo kvôli tomu, aby som sa páčil ľuďom, alebo sebe, neslúžim Kristovi, ale stávam sa otrokom ľudí, alebo seba. Chcem strážiť svoje úmysly. Pred každou prácou sa chcem pýtať, či sa to páči Bohu a vzbudiť si úmysel, že to chcem robiť z lásky k nemu.

Oratio:

Otče náš Nebeský! Chcem Ti vyznať, že v kútiku srdca túžim, aby ma iní obdivovali. A preto niekedy aj robím to, o čom si myslím, alebo viem, že sa im páči. Málokedy sa starám o to, či sa to páči Tebe. Odprosujem Ťa za tento môj zlý postoj. Prosím Ťa, dotkni sa koreňa tejto mojej túžby. Uzdrav, čo je potrebné uzdraviť, a vytrhni, čo je potrebné vytrhnúť. Daruj mi túžbu páčiť sa iba Tebe, a tiež slobodu od mienky ľudí.

Contemplatio: Ježiš, ktorého som služobníkom

Lectio: Sk 19, 1-12

ut 26.8. 08

Práve vtedy, keď bol Apollo v Korinte, Pavol prišiel do Efezu. Tam našiel niekoľkých učeníkov, asi dvanásť mužov. Dali sa pokrstiť, a zostúpil na nich Duch Svätý, hovorili jazykmi a prorokovali. Dva roky tam Pavol vyučoval, takže všetci počuli Pánovo slovo a Boh konal skrze neho neobyčajné divy.

„Ján krstil krstom pokánia a hovoril ľudu, aby uverili v toho, ktorý prichádzal po ňom, to jest v Ježiša.“ (4)

Keď to počuli, dali sa pokrstiť v mene Pána Ježiša, lebo predtým boli pokrstení Jánovým krstom.

Meditatio:

Krstiť - po grécky *baptizein* - znamená „ponoriť, pohrúžiť“. Ak sa takto pozrieme na dnešný verš, mohli by sme povedať, že Ján „ponáral do pokánia“, aby ľudia uverili v Ježiša. Pokánie a viera v Ježiša veľmi úzko súvisia. Alebo: **čím hlbšie sme ponorení do pokánia, tým hlbšie sme ponorení do Krista.** To vylučuje akúkoľvek povrchnosť. V bežnom živote to neznamená iba „ísť na spoveď“- povedať kňazovi „nejaké“ hriechy, ale robiť ozajstné pokánie. Priznať si hriech a to každý, uvedomiť si, že hriech je strašná vec, a že je vo mne. Odmietnuť hriech a prijať Boží pohľad naň. Rozhodnúť sa, ako len najúprimnejšie dokážem, že sa už hriechu nechcem dopustiť. Ľutovať ho a podľa možnosti napraviť, aj v priebehu dňa. Toto všetko, je pre mňa náročná výzva, ale prijímam ju a chcem žiť „ponorený do pokánia“, aby som sa hlbšie „ponáral do Krista“.

Oratio: (por. Ž 51)

Zmiluj sa, Bože, nado mnou pre svoje milosrdenstvo a pre svoje veľké zľutovanie znič moju nepravosť. Úplne zmy zo mňa moju vinu a očisti ma od hriechu. Vedomý som si svojej nepravosti a svoj hriech mám stále pred sebou. Proti Tebe samému som sa prehrešil a urobil som, čo je v Tvojich očiach zlé... Bože, stvor vo mne srdce čisté ...

Contemplatio: Ježiš, ktorý túži po mojom pokání

Lectio: Sk 18, 18-28

po 25.8 '08

Pavol sa vracal do Antiochie a cestou ponavštevoval iné, už predtým založené cirkvi. V Efeze vystupuje na scénu Apollo. Bol to výrečný muž, zbehlý v Písmach. Ujali sa ho Priscilla s Akvilom a ešte dôkladnejšie ho poučili o Božej ceste. Potom odišiel do Achájska. „**Ked' ta prišiel, veľmi pomohol tým, čo z milosti uverili.**“ (27) Pomocou Písma verejne dokazoval, že Ježiš je Kristus.

Meditatio:

Apollo pochádzal z Alexandrie. V Efeze začal smelo vystupovať v synagóge. Hovoril správne o Ježišovi a so zápalom ducha. Všímame si postoj Akvilu a Priscilly. Veľmi im záležalo na tom, aby sa hlásalo evanjelium. Ujali sa Pavla a teraz aj Apolla. Nevideli v tomto *úspešnom* mužovi konkurenta, ale robotníka v Pánovej vinici. Poučili ho - odovzdali mu to, čo mali a vyslali ho ďalej. Ovocie tejto spolupráce bolo krásne: *veľmi pomohol tým, čo uverili.* Ich príklad ma pozýva do **spolupráce v Cirkvi**. V práci na „Božích veciach“ (ale ani na „ľudských“) nemá miesto rivalita, boj o prestíž a vlastnú slávu, či slávu nejakej skupiny... Každý nech slúži podľa darov, ktoré dostal. Keď budem vedieť - poradím, ale aj prijmem radu. Nemusím sa báť, že ma niekto „prerastie“, alebo že bude viac viditeľný... Nech každá schopnosť, moja i iných, slúži na väčšiu Božiu slávu a na pomoc tým, ktorí to potrebujú.

Oratio:

Pane Ježišu, ďakujem Ti za sv. otca, biskupov i kňazov. Za všetky rehole i hnutia, za všetky spoločenstvá i za všetkých jednotlivcov, ktorí Tebe i nám aktívne slúžia. Daruj im Ducha jednoty a zameranosti na Teba. Nech všetko, čo robia - robia na Tvoju slávu, nie na svoju. Všetkých, ktorí to potrebujú očisť od ducha tohto sveta - od pýchy a domýšľavosti, od túžby byť prvý a viditeľný, od márnej slávy... Aj mne daruj tieto milosti k službe a silu vytrvať v modlitbe.

Contemplatio: Ježiš, ktorému patrí všetka česť a sláva

Lectio: Sk 12, 6-11

st 6.8. '08

Peter bol vo väzení cez sviatky Nekvasených chlebov. V poslednú noc, keď mal byť predvedený pred Herodesa, ho anjel Pánov zobudil a vyviedol ho von z väzenia. Za bránou do mesta mu anjel zmizol. „**Teraz naozaj viem, že Pán poslal svojho anjela a vyslobodil ma ...**“ (11) „Dni Nekvasených chlebov“ boli Veľkonočné sviatky. Boli to dni, kedy si prví kresťania - tak ako my- pripomínali smrť a zmŕtvychvstanie Pána Ježiša. Pripomínali si ich iste intenzívnejšie, lebo mnohí z nich boli svedkami týchto udalostí.

Meditatio:

V tomto čase bol Peter uväznený. Strážili ho strážne, na rukách mal reťaze. Ťažko povedať, ako sa cítil, ale dá sa predpokladať, že jeho myseľ bola obrátená na trpiaceho a vzkrieseného Krista. Jedno je však isté. **Keby Peter nebol zažil toto väzenie, nemohol by zažiť ani vyslobodenie z neho** - mimoriadny Boží zásah. Kedykoľvek sa budem cítiť neslobodný, vždy, keď na mňa doľahnú udalosti a zovrú ma ako okovy - chcem obrátiť svoju myseľ na Krista. A nezúfať. Lebo keď prežívam toto väzenie, Boh mi dá zakúsiť aj slobodu. Ako Petrovi.

Oratio:

Dobrý Bože! Častokrát som v situácii, keď mi všetko prerastie cez hlavu a neviem, čo s tým. Neviem si poradiť ani sám so sebou. Cítim sa horšie ako vo väzení... Najhoršie je na tom to, že sa v mysli krútim stále dookola, donekonečna to rozoberám, špekulujem a zabúdam Ti to všetko zveriť. Daj mi v takýchto situáciách milosť očakávať Tvoj zásah. Pošli mi „svojho anjela“ - nech mi poradí, ukáže svetlo... Nauč ma vidieť to, ako konáš v mojom živote a ďakovať Ti za to. Ďakujem Ti za každý Tvoj zásah do môjho života, ktorý som si vôbec nevšimol, za „každého anjela“...

Contemplatio: Ježiš, ktorý koná v mojom živote

Lectio: Sk 12, 12- 25

št 7.8. 08

V dome Márie, matky Jána, bolo mnoho zhromaždených a modlili sa za Petra. Keď zabúchal na ich bránu, nemohli tomu uveriť. Medzi vojakmi vo väzení nastal poplach, keď tam Petra nenašli.

„Ale Peter neprestával búchať. A keď otvorili a uvideli ho, žasli.“
(16)

Peter vošiel k svojim verným a vyrozprával im, ako ho Pán vyviedol do žalára. Potom odišiel na iné miesto.

Meditatio:

Petrovi priatelia sa začali za neho intenzívne modliť, keď bol v nebezpečenstve. Peter bol spútaný, bol v okovách; a Cirkev sa za neho bez prestania modlila. Keď bol oslobodený, prišiel k svojim - k tým, ktorý sa za neho modlili - a porozprával im o svojom oslobodení. Toto Božie slovo mi dáva **radostnú nádej**, že tí, za ktorých volám k Bohu - lebo sú v nebezpečenstve a sú dokonca „spútaní“ - jedného dňa „zaklopú na moje dvere“. Uvidím ich oslobodených a budem počuť, ako ich Pán z toho všetkého vyslobodil.

Oratio: (por. Ž 126)

Chcem sa teraz Pane - v nádeji a radosti - modliť so žalmistom:
Keď Pane privedieš späť zajatcov, budeme ako vo sne. Ústa budeme mať plné radosti a jazyk plný plesania. Vtedy sa bude hovoriť medzi ľuďmi: „Veľké veci urobil s nimi Pán.“ Veľké veci urobil s nami Pán a máme z toho radosť. Zmeň, Pane, ich zajatie ako potoky na juhu krajiny. Keď sa vrátia, vrátia sa s jasotom a svoje snopy prinesú. Keď sejeme v slzách, s jasotom budeme žať.

Ďakujem Ti, že môžem mať smelú dôveru v Teba, že vraciaš oslobodených do rodín, spoločenstiev, do Cirkvi - k svojim...

Contemplatio: Ježiš - moja Radosť a Nádej

Lectio: Sk 18, 1-17

Ne 24..8. 08

Tieto verše nám opisujú založenie cirkvi v Korinte. Pavol tam stretol Priscillu s Akvilom, ktorí odišli z Ríma na nariadenie cisára Klaudia. Usadil sa u nich a pomáhal im pri výrobe stanov. Jeho misijnú činnosť v Korinte mu Pán potvrdil cez videnie. Skupina Židov povstala proti Pavlovi a priviedli ho pred rímskeho prokonzula. Ale on ich odohnal od súdnej stolice.

Pán povedal v noci vo videní Pavlovi: „Neboj sa, len hovor a nemlč, ved' som s tebou ja...“ (9-10)

Usadil sa tam teda na rok a šesť mesiacov a učil ich Božie slovo.

Meditatio:

Duch Svätý povolal apoštola Pavla na misijné dielo. Urobil ho „vyvolenou nádobou“, aby zanesol meno Ježiš pohanom, kráľom i synom Izraela (por. 9,15). Pavol toto poslanie prijal. Boh ho ale nenechal počas jeho misijnej činnosti len tak, napospas okolnostiam. Stále bol pri ňom, povzbudzoval ho, posilňoval, ukazoval mu ďalší krok... Ale mu aj nedovolil ísť, kam nechcel, ako sme o tom nedávno rozjímali.

Takýto je Boh aj ku mne. Keď ma do niečoho povolá, bude pri mne stáť. Keď „stúpim vedľa“, zastaví ma; keď pôjdem dobre, potvrdí mi to, povzbudí ma... **Chcem s Bohom komunikovať** nielen na začiatku, keď sa neviem rozhodnúť, ale aj počas toho, **keď už na niečom pracujem**. S každou pochybnosťou sa chcem obracať na neho. Aby sa mi nestalo, že dobre začnem a zídem z cesty.

Oratio: (por. Ž 25,4n)

Pane, Ty si dobrý a spravodlivý, ukazuješ cestu hriešnikom. Pokorných vedieš k správne konaniu a tichých poučáš o svojich cestách. Ukáž mi svoje cesty a pouč ma o svojich chodníkoch. Ved' ma vo svojej pravde a uč ma, lebo Ty si Boh, moja spása. V Teba dúfam celý deň.

Contemplatio: Ježiš, ktorý ma sprevádza

Lectio: Sk 17, 22- 34

so 23.8. '08

Pavol predniesol svoju reč v Areopágu. Zvestoval im „neznámeho boha“, ktorému tam postavili oltár. Pokiaľ sa jeho reč zhodovala s gréckou kultúrou - počúvali ho. Ale keď začal hovoriť o vzkriesení Krista, posmievali sa mu a Pavol spomedzi nich odišiel. Jeho reč však nezostala bez ovocia, lebo niektorí uverili.

„... **aby hľadali Boha, ... hoci od nikoho z nás nie je ďaleko.**“ (27)

Pavol hovoril Aténčanom, že sú neobyčajne nábožní. Uctievali, čo nepoznali a on im to zvestoval. Boha Stvoriteľa - Pána neba i zeme, ktorý sa nám dal poznať v Synovi.

Meditatio:

Je dôležité, aby sme poznali Toho, koho uctieваме. Aby sme vedeli aký je, čo pre nás urobil a robí. Aby sme poznali, čo nám ponúka. Aby sme vedeli, že od nikoho z nás nie je ďaleko, lebo v ňom žijeme...

Preto ho mám hľadať vo všetkom, čo Cirkev ponúka. V prvom rade v slávení sv. omše a v eucharistickej adorácii. („Spôsob Kristovej prítomnosti

pod eucharistickými spôsobmi je jediný svojho druhu.“ KKC 1374) V ostatných sviatostiach, v Božom slove, v učení Cirkvi, v modlitbe, v spoločenstve.... A tiež sa s ním chcem **stretnúť vo svojom srdci** a v srdciach iných ľudí. Lebo ani odo mňa, ani od nich, nie je ďaleko. Je v nás a my sme v ňom. Pavol volá: „Kristus vo vás, nádej slávy!“

Oratio:

Pane Ježišu, verím, že si prítomný v Eucharistii, vo sviatostiach, v Cirkvi, v Božom slove... Dnes Ťa chcem začať hľadať vo svojom srdci. Viem, že tam bývaš a chcem sa tam s Tebou aj stretnúť. Je to pre mňa veľké tajomstvo. Odkry mi ho, daj sa mi poznať. Tuším, že prichádzaš v tichu, preto Ti ponúkam pár minút ticha každý deň. Mám nádej, že v tichu vo mne sa stretne a ja budem môcť volať: „Kristus vo mne, nádej slávy!“

Contemplatio: Kristus vo mne - nádej slávy

Lectio: Sk 13, 1-5

pia 8.8. '08

Táto kapitola začína vyslaním Barnabáša a Šavla na nové pôsobisko. Z Antiochie odišli na Cyprus. Ako spoločníka mali so sebou aj Jána.

„**Ako slúžili Pánovi a postili sa, povedal Duch Svätý...**“ (2)

V antiochijskej cirkvi bolo viacero prorokov a učiteľov. Medzi nimi aj Barnabáš a Šavol. Boh si povolal ich dvoch na nové dielo.

Meditatio:

Povolanie k čomusi novému zastihlo Barnabáša a Šavla v plnom nasadení - pri službe. Všetci - oni, aj ich spolupracovníci - sa pri tom postili a modlili. Možno práve pôst bol tým, čo im pomohlo zachytiť volanie k novému poslaniu.

Záleží mi na tom, aby som konal dielo, na ktoré ma povolal Boh?

Som ochotný modliť sa a postiť, aby som vedel, čo to je? (O chlebe a vode, ale napr. aj od televízie, aby som ten čas venoval modlitbe a bol schopný začuť vnuknutia Ducha?) Robím svoje rozhodnutia pred Bohom, s ním? Moja ochota postiť sa, či ináč sa zaprieť, môže byť znakom, ako veľmi mi záleží na poznaní Božej vôle.

Oratio:

Duchu Svätý; verím, že mi dávaš svoje vnuknutia a chceš ma viesť. Verím, že Ti záleží na tom, aby som bol šťastný, a aby som poznal, čo mi Boh pripravil. Pozývam Ťa teraz do každého svojho rozhodnutia v ktorejkoľvek oblasti môjho života. Zvlášť do toho, čo teraz riešim... Ty predsa najlepšie vieš, ktorá škola je pre mňa tá najlepšia, aká práca, dovolenka... Daruj mi vytrvalosť v modlitbe, keď čosi nebudem vedieť rozlíšiť. A keď to bude potrebné, aj milosť pôstu. Urob ma otvoreným na zmenu.

Contemplatio: Ježiš, ktorý sa postil

Lectio: Sk 13, 6-12

so 9.8. '08

Pavol a Barnabáš stretli na svojej ceste čarodejníka a falošného proroka- Elymasa. Bol u prokonzula Sergia Pavla a chcel ho odvrátiť od viery. Preto apoštolom veľmi odporoval. Na Pavlov zásah ale oslepol.

„Keď prokonzul videl, čo sa stalo, žasol nad Pánovým učením a uveril.“ (12)

Apoštoli odišli na Cyprus na Boží pokyn. Ich misia bola požehnaná.

Meditatio:

To, že Barnabáš a Pavol prijali Božiu ponuku, prijali jeho výzvu na nové dielo, to prinieslo dobro nielen im samotným, ale celému spoločenstvu, ku ktorému ich Pán poslal. Na Elymasovi, ktorého Pavol nazval „diablov syn“, sa jasne ukázalo, že Boh je mocný; prokonzul a iní uverili... Keď **Boh dal poslanie, dal aj silu konať** a urobil ho úspešným. Prečo by to teraz malo byť ináč?! Keď ma Boh niekam pošle, a ja sa ho nepustím, dá mi aj silu, aby som to zvládol. Na slávu jeho mena, na moje vlastné dobro, aj na dobro ostatných. Môžem byť pre nich požehnaním. A nemusím sa báť ani tých, ktorí prevracajú priame cesty Pánove.

Oratio:

Milujem ťa, Pane, moja sila; Pane, opora moja, útočisko moje, osloboditeľ môj. Bože môj, moja pomoc, tebe dôverujem; ty si môj štít, sila mojej spásy a môj ochranca. Vzývať budem Pána, lebo jemu patrí chvála, a budem zachránený pred nepriateľmi. (Ž 18, 2-4) Ved' ty si moja sila a moje útočisko, pre svoje meno budeš ma viesť a opatrovať. Vyvedieš ma z osídla, čo mi nastavili, lebo ty si moja sila. (Ž 31, 4-5) V Bohu je moja spása i sláva; Boh je moja sila a v Bohu je moje útočisko. Dúfajte v neho, ľudia, v každom čase, pred ním si srdce otvorte; Boh je naše útočisko. (Ž 62, 8-9)

Contemplatio: Ježiš - moja sila

Lectio: Sk 17, 10-21

pia 22.8. '08

Bratia hneď v noci vypravili Pavla a Sílasa do Berey. Ale ich nepriatelia zo Solúna prišli aj sem znepokojovať ľud. Pavol odišiel do Atén a čakal na Sílasa a Timoteja.

„Kým Pavol na nich v Aténach čakal, búril sa v duchu, keď videl, že mesto je oddané modlárstvu.“ (17)

Kým tam bol, Židom aj pohanom zvestoval Ježiša a zmŕtvychvstanie. Viedol aj rozhovory s filozofmi, ktorí chceli vedieť, čo to je za nové učenie.

Meditatio:

Všetko, čo sa týkalo Boha, hlboko sa dotýkalo aj Pavla. Vo svojom vnútri bol roztrpčený, keď videl, že nepoznajú pravého Boha a neklaňajú sa mu. Preto začal hneď konať, hovoriť v synagóge i na námestí.

Chcem teraz skúmať svoje vnútro, nad čím sa najčastejšie roztrpčuje. Sú to veľké veci, týkajúce sa Božieho kráľovstva, spásy duší, spravodlivosti, mojich hriechov...? (*Veľkodušný človek* sa roztrpčuje nad veľkými vecami.) Alebo sa búrim pri malichernostiach, ktoré sa týkajú mojej osoby, mojich predstáv, majetku, alebo postojov, ktoré urážajú moju pýchu...? (*Malicherný človek* sa roztrpčuje nad zbytočnými maličkosťami.)

Poznanie nepriaznivej situácie ma vedie k správnym činom, alebo ku šomraniu, kritike a negativizmu...? O čo mi vlastne ide...? **„Ležia mi na srdci“ veci Božieho kráľovstva, alebo iba moje vlastné...?**

Oratio:

Pane Ježišu, Tebe stále išlo o záležitosti Tvojho Otca. Odpusť mi moju pýchu, šomranie a záľubu v sebe... Vlož mi do srdca väčší záujem o veci Nebeského kráľovstva. Rozšír moje srdce. Nech ma poznanie ľudskej biedy vedie k činom na ich záchranu. Daj mi silu zmeniť to, čo zmeniť môžem; a prijať to, čo nemôžem zmeniť. A daj mi aj múdrosť, aby som to rozoznal.

Contemplatio: Ježiš, ktorému záleží na mojej spásе

Lectio: Sk 17, 1-9

št 21.8. '08

V Solúne Pavol, ako zvyčajne, vošiel do synagógy a dokazoval Židom, že Ježiš je Mesiášom. Niektorí sa k apoštolom pripojili. Iní naviedli akýchsi podliakov z ulice a rozbúrili mesto. Chceli ich predviesť pred ľud. Keď ich nenašli, odvliekli Jasona a bratov.

„Tí, čo rozbúrili celý svet, prišli aj sem...“ (6)

„Tí, čo prevracajú celý svet, prišli aj sem“. (*ekumen. preklad*)

Tieto slová vykrikovali tí, čo pobúrili ľud i predstavených...

Meditatio:

Môžeme si tu porovnať postoje apoštolov a postoje žiarlivých Židov. Je pravdou, že aj jedna aj druhá skupina „rozbúrila, či rozvracala“ ľudí. Ale je tu podstatný rozdiel. Skupina Židov prevracala svet na ruby, búrili sa proti pravde; a ako to často býva, boli hlučnejší. (Zlodej kričí: „chytte ho!“) Pavol a jeho spoločníci „prevracali“ svet z bludu opäť „na nohy“. Bolo to nutné, aby sa ľudstvo mohlo pohnúť vpred. Ako chrobák, ktorý je pancierom na zemi a márne pohybuje nožičkami - toho tiež treba prevrátiť, aby bol schopný ísť dopredu. Uvedomujem si, že aj v dnešných časoch je všeličo naruby. Tí, čo to prevracajú, väčšinou hlasne kričia: cez rádio, televízor, reklamy, časopisy... Pravdu nazývajú klamstvom a klamstvo pravdou. Veci neprirodzené a škodlivé nazývajú peknými a dobrými a naopak... A na Cirkev kričia, že prevracia svet. My im neraz veríme, lebo „hlasne kričia“ a „sú všade“... **Ak nebudem poznať Božiu pravdu - neobstojím.** Aj moje hodnoty, môj život, obrátia naruby. A to Boh nechce. Ani ja.

Oratio: (por. Jak 3,17)

Dnes Ťa chcem, Bože, znova prosiť o Múdrost', ktorá je zhora a je predovšetkým cudná, pokojamilovná, skromná, zmierlivá, plná milosrdenstva a dobrého ovocia, nestranná a bez pretvášky... Drahý Duchu Svätý, buď mojim vodcom a svetlom v tomto zmätku.

Contemplatio: Ježiš, ktorý dáva silu ísť proti prúdu

Lectio: Sk 13, 13-25

Ne 10.8. '08

Pavol a spoločníci došli do Antiochie v Pizídií. Vošli do synagógy, kde sa čítal Zákon a Proroci. Pavol k nim začal hovoriť. Cez dejiny Izraela, Božieho vyvoleného ľudu, im ohlásil Spasiteľa - Krista, ktorý pochádza z potomstva kráľa Dávida.

„Bratia, ak máte nejaké povzbudivé slovo pre ľud, hovorte!“ (15)

Takto vyzval predstavený synagógy Pavla a ostatných. A on prehovoril k Židom.

Meditatio:

Pavol nosil v sebe zvesť o Kristovi ako radostnú zvesť. Vedel, že táto zvesť je na povzbudenie tým, ktorí ho počúvali. Pri týchto slovách sa zamýšľam, či je aj pre mňa radostné to, že Kristus je môj Spasiteľ a Pán. Neberiem to skôr ako ťarchu, ktorú „musím“ niesť? A potom: **Aké sú poväčšine moje reči?** Keby som mal povedať iba to, čo je v mojom srdci kladné, povzbudivé - mal by som čo povedať? Nie sú moje slová plné negativizmu a šomrania, ktoré sa prenášajú na iných? Apoštol Jakub píše: „*Kto sa neprehrešuje slovom, je dokonalý muž, schopný udržať na uzde aj celé telo.*“ (Jak 3,2) A starozákonný Sirachovec: „*Ak si počul neprajné slovo proti blížnemu, nech umrie v tebe! Ver mi, neroztrhne ťa.*“ (Sir 19,10)

Oratio:

Pane Ježišu; Tvoje slová priniesli ľuďom život. Odprosujem Ťa za každé šomranie, ohováranie, za všetko negatívne, čo zbytočne vyšlo z mojich úst... Moje slová „priniesli smrť“ pokoju, priateľstvu, nádeji, láske... v srdciach ľudí. Pane, k mojim ústam postav stráž a hliadku na okraj mojich perí. (Ž 141,3) Pane, Jahve, Ty si mi dal jazyk učenický, aby som vedel slovom posilniť unaveného. Každé ráno prebúdzaš mi ucho, aby som počúval ako učeník. (por. Iz 50,4) Prosím Ťa aj o milosť, aby som sa nepridával k zlým rečiam, ale aby sa „na mne“ zastavili.

Contemplatio: Ježiš, ktorého slová sú Duch a život

Lectio: Sk 13, 26-43

po 11.8. '08

Pavlova reč Židom pokračuje. Hovorí o ukrižovaní Ježiša a jeho zmŕtvychvstaní, ktoré dosvedčuje biblickými textami zo SZ. Ohlasuje spásu, ktorú dosiahnu tí, ktorí uveria v Ježiša Krista. Poslucháčov vyzýva, aby sa otvorili tejto viere. Pri odchode ho prosili, aby im o tom hovoril aj nasledujúcu sobotu.

„Dajte si teda pozor, aby neprišlo, čo sa hovorí u Prorokov...“ (40)

A Proroci hovoria: „Pozrite, pohŕdači...“ (41)

Meditatio:

Na čo si teda máme dávať pozor? Aby sme sa nestali tými, ktorí pohrdnú Bohom a jeho zjavením. Pavol tu rozpráva o odsúdení Ježiša, o jeho smrti, vzkriesení... Pri týchto udalostiach si všimnime dva postoje u ľudí, ktorí to všetko videli a počuli. Jedni - ktorí to prijali s vierou, stali sa svedkami. Druhí - ktorí videli a počuli to isté, aj sa čudovali, ale neuverili, pohrdli tým. Toto sa opakuje v dejinách hlásania evanjelia až do dnešných dní. Každý je pozvaný byť pri tom... Teraz je na mne, aby som sa rozhodol. **Chcem byť svedkom živého Boha, alebo...** ? Je ešte jedna možnosť - nezáujem, vlačnosť. O tom Ježiš hovorí: „Poznám tvoje skutky, že nie si ani studený ani horúci. Kiež by si bol studený alebo horúci! Takto, že si vlačný, ani horúci ani studený, už-už ťa vyplúvam z úst. (Zjv 3,15-16)

Oratio:

Veľký a mocný Bože! Veľakrát som už bol v situácii, keď som jasne vedel, že to, čo sa stalo, musela byť „Tvoja ruka“. Naozaj nechcem byť pohŕdačom - mám z toho hrôzu. Ale hrozí mi vlačnosť- keď Ťa neberiem dosť vážne, hlavne Tvoje slovo. Nechce sa mi ísť do vzťahu s Tebou naplno, a ani neviem, čo s tým. Akosi sa nemôžem „pohnúť z miesta.“ Spolieham sa, Pane, na Tvoju trpezlivosť a Tvoje milosrdenstvo. Nenechaj ma odísť. Pritiahni si ma k sebe. Ja si budem dávať pozor...

Contemplatio: Ježiš - milosrdný Boh

Lectio: Sk 16, 25-40

st 20.8. '08

Pavlovi a Sílasovi zovreli nohy do klady. Oni sa však modlili a spievali Bohu chválospevy. Nastalo zemetrasenie, pohli sa základy žalára, dvere sa otvorili a väzňom sa uvoľnili putá. Strážca väzenia uveril a ešte v noci sa dal pokrstiť so všetkými, čo boli v jeho dome. Ráno prišli úradníci, odprosili Pavla a Sílasa, že ich bez vyšetrovania zbili a uväznili a vyviedli ich na slobodu. Tí potom odišli z mesta.

„Vypýtal si svetlo, vbehol dnu a s chvením padol pred Pavla a Sílasa.“ (29)

Keď sa žalárnik prebudil, videl dvere väzenia dokorán, vytasil meč a chcel sa zabiť...

Meditatio:

Žalárnik videl na prvý pohľad svoju situáciu ako beznádejnú. Bol to preňho dôvod na samovraždu. Keď si vypýtal svetlo a pozrel sa na vec lepšie, hlbšie, zistil, že to nie je také zlé. Ba dokonca mu tieto udalosti priniesli záchranu. Spásu jeho i celej jeho rodiny.

Aj mňa môže povrchný pohľad na rôzne ťažké situácie priviesť k zúfalstvu, depresii, beznádeji, k duchovnej smrti...

Mnohokrát **stačí malé Božie „svetielko“**, aby som nestúpil vedľa. Stačí sa na veci pozrieť z Božieho pohľadu, z pohľadu Božieho slova a prestanú byť beznádejné, neriešiteľné...

Oratio: (por. Ž 18, 29n; Ž 119, 105n)

Ty, Pane, zapaluješ moju pochodeň; Ty, môj Bože, rozjasňuješ vo mne temnoty. Na šíky nepriateľov zaútočím s Tvojou pomocou; a s pomocou svojho Boha hradby preskočím. Tvoje slovo, Pane, je svetlo pre moje nohy a pochodeň na mojich chodníkoch. Pane, láskavo prijmi obeť chvály mojich úst a pouč ma o svojich zámeroch. Môj život je stále v nebezpečenstve, ale ja nezabúdam na Tvoj zákon.

Contemplatio: Ježiš - moje Svetlo a moja Spása

Lectio: Sk 16, 16- 24

ut 19.8. 108

V macedónskom prístave Neapolis Pavol vstúpil prvýkrát na európsku pevninu. Vo Filipách pokrstil Lýdiu a jej rodinu. Tak sa stala „prvou kresťankou v Európe“. Neskôr stretol dievčinu, ktorá mala vešteckého ducha. Apoštol ho z nej vyhnal. Jej páni takto prišli o veľký zisk. Poštvali dav a ten sa obrátil proti Pavlovi i jeho spoločníkom. Uštedrili im veľa rán a vrhli ich do väzenia.

„V mene Ježiša Krista Ti rozkazujem, aby si z nej vyšiel!“ (18)

A veštecký duch z nej hneď vyšiel.

Meditatio:

Pavol vyhnal z tej slúžky zlého ducha, aj keď vykrikovala pravdu, že sú služobníkmi Najvyššieho Boha. Robila im vlastne dobrú reklamu, dobrú „službu“. Pavol rozlišoval duchov a jasne vedel, že každý zlý duch je nepriateľ Krista.

Zlý prevracia cesty Pánove, je otcom lži, klame, zotročuje Božie deti, odvádza ich od Ježiša... Tých, ktorí mu slúžia, aj tých, ktorí si ním nechajú slúžiť. Preto nechcel a nemohol prijať jeho služby. Už Mojžišovi povedal Boh: *“Nech niet medzi vami nikoho, kto by sa vypytoval hádačov, dával pozor na sny a na znamenia; nech niet čarodejníkov, zaklínačov, nikoho, kto by sa radil duchov alebo veštcov, alebo by sa pýtal mŕtvych na pravdu. Všetky tieto veci sa ošklivia Pánovi. ...počúvajú čarodejníkov a hádačov, ale tebe to Pán, tvoj Boh, nedovolil.“* (por. Dt 18,10n) Poučený touto udalosťou si chcem dávať pozor na „služby“, za ktorými sa skrýva zlý duch.

Oratio:

Pane Ježišu; som z týchto vecí trocha zmätený, lebo sám satan sa tvári ako anjel svetla. Sú veci, kde je mi jasné, že je za nimi zlý duch. Ale sú veci, ktoré neviem rozlíšiť, lebo vyzerajú úplne neškodne. Prosím Ťa o dar rozlišovania a o silu odmietnuť „služby“, ktoré sa mi nezdarujú, za ktorými môže „niečo“ byť a ešte ich nemám preskúmané.

Contemplatio: Ježiš, ktorý ma varuje

Lectio: Sk 13, 44-52

ut 12.8. 108

Nasleduje druhé Pavlovo verejné vystúpenie v Antiochii. Takmer celé mesto sa zhromaždilo, aby počulo Pánovo slovo. Pavol vyhlásil, že evanjelium je ponúknuté pohanom potom, čo ho odmietajú jeho prví adresáti – Židia. Pohania sa radovali, oslavovali Pánovo slovo a uverili. Barnabáš a Pavol boli Židmi prenasledovaní a vyhnaní z tohto kraja.

„No učeníci boli naplnení radosťou a Duchom Svätým.“ (52)

Pred odchodom si „striali prach z nôh“ na znamenie oddelenia sa od tých, ktorí tvrdo a vedome odmietli kresťanské posolstvo.

Meditatio:

Ako je to možné, že sa apoštoli radovali, keď takto dopadli? Nábožné a počestné ženy i poprední občania boli proti nim a prenasledovaných ich vyhnali z ich kraja. **Tajomstvo radosti je ukryté v jej zdroji.**

Učeníci, nečerpali radosť z úspechu, ani zo slávy, ani z množstva zázakov a divov, ani z toho, že sa im poddávajú duchovia... Keby to tak bolo, boli by skleslí po takejto skúsenosti. Radosť, ktorou boli naplnení, pramenila z ich vzťahu s Kristom, z toho, že robia to, čo od nich žiadal, že prichádzajú k tým, ku ktorým ich poslal... Akoby ináč mohol apoštol Peter napísať: *„Radujte sa, keď máte účasť na Kristových utrpeniach...“* (1Pt 4, 13) Alebo sv. Pavol: *„Ustavične sa radujte v Pánovi!“* (Flp 4,4)

Aj moja radosť - ak má byť stála - má vychádzať z hĺbky môjho srdca, kde sa stretávam s Kristom, a musí byť založená na vzťahu s ním.

Oratio:

Večný Bože, Ty sám mi radíš: *„Hľadaj radosť v Pánovi a dá ti, za čím túži tvoje srdce“* (Ž 37,4), a tiež ma potešuješ: *„Nermúť sa, lebo radosť v Pánovi je tvoja sila“* (Neh 8,10). Dnes Ti odovzdávam všetko, z čoho som doteraz čerpal radosť. Dávam Ti to a prosím Ťa, aby si zakorenil moju radosť v Tebe. Staň sa hlavným prameňom mojej radosti; radosti, ktorú mi nik nevezme.

Contemplatio: Ježiš - Zdroj mojej radosti

Lectio: Sk 14, 1- 20

st 13.8. '08

Misijné pôsobenie Barnabáša a Pavla sa presunulo do Ikónia. Tu sa im prihodilo čosi podobné, ako v Antiochii. Vošli do synagógy a hovorili. Obyvatelia mesta sa rozdelili. Niektorí boli za, iní proti, a tí ich chceli ukameňovať, takže museli utiecť. Odišli do Lystry. Tam bol Pavlom zázračne uzdravený chorý muž. Obyvatelia nazvali apoštolov vtelenými bohmi .

„A kňaz Jupiterovho chrámu na predmestí priviedol k bráne býkov s vencami a chcel s ľuďmi obetovať“ (13)

Takto im chceli preukázať poklonu ako bohom. Misionárom sa im v tom len horko-ťažko podarilo zabrániť.

Meditatio:

Títo pohania nám môžu byť vzorom. Akonáhle uvideli zázrak, boli pripravení vzdať pôvodcovi tejto moci úctu a poklonu, ktorá mu patrí. Vedeli, že to nebolo z moci ľudskej, ale Božej. A ak to urobil *Boh* - patrí mu chvála, ktorú prejavovali obetovaním zvierat.

Je pre mňa dôležité, aby som sa **cvičil vo vzdávaní vd'aky a chvály** Bohu. Oproti pohanom mám veľkú výhodu. Nemusím ako oni skúmať, ktorý z bohov to či ono urobil. Potrebujem iba popretkávať deň krátkymi modlitbami chvály a vd'aky pravému - **jedinému Bohu**. Naučiť sa ďakovať mu aj za maličkosti „na tvare miesta.“ Neotáľať s tým až do večernej modlitby. Tak budem celý deň napojený na neho.

Oratio:

Ďakujem Ti, svätý Bože, za tento nový deň. Za to, že vyšlo slnko, aj za každý mrak. Za všetko pekné, čo si stvoril, aj za to, že si mi dal oči, aby som videl tú krásu, ktorá je od Teba... za ľudí aj situácie, za úsmev a pozdravy, za jedlo, i za to, že mi dobre trávi...

Tebe, svätý Bože, patrí chvála, lebo všetko to mám z Tvojej dobroty. Nauč ma, prosím Ťa, obracať sa takto na Teba v priebehu dňa.

Contemplatio: Ježiš, ktorému patrí moja chvála a vd'aka

Lectio: Sk 16, 1-15

po 18.8. '08

Barnabáš si vybral za spoločníka Marka a odplavili sa na Cyprus. Pavol si zobral Sílasa a Timoteja; chodili po mestách a odovzdávali ustanovenia z Jeruzalemského koncilu, aby ich aj inde zachovávali. Svätý Duch im bránil hlásať slovo v Ázii, kam chceli ísť. Pavol mal v noci videnie. Videl akéhosi Macedónčana, ktorý ho prosil, aby im prišiel hlásať evanjelium.

„Pokúšali sa dostať do Bitýnie, ale Ježišov Duch im to nedovolil.“ (8)

Pavol a jeho spoločníci sa usilovali odísť do Macedónska, lebo boli presvedčení, že ich tam Boh volá.

Meditatio:

Táto udalosť je veľmi pekným príkladom toho, ako bol Pavol naozaj vydaný Bohu. Pokúšal sa ísť hlásať slovo na dve miesta, ale keď mu to Duch nedovolil, tak poslúchol. Ale je to aj jasné konanie Ducha, ktorý vedie tých, čo sa mu vydali. Na prvý pohľad je to zvláštne, že Boh nedovolil, aby sa hlásalo Božie slovo. Ale jeho plán bol iný. Isto vedel prečo. Duch Svätý je ten, ktorý dáva silu hlásať Božie slovo. Ale aj ten, ktorý ukazuje, kde je to správne miesto, kedy je ten správny čas. A tak to je s každým dobrým dielom.

To, že to je dobrá vec, ešte nemusí znamenať, že to mám robiť tam, kde si myslím; alebo v tom čase, ktorý som si vybral... Aj to podlieha „Božej réžii“. **Ježišov Duch mi v tom môže zabrániť, zastaviť ma.**

Oratio:

Drahý Duchu Svätý, Ty si veľký a mocný. Buď zvelebený, lebo si mocnejší ako Pavol a jeho plány. Buď zvelebený, že si mocnejší ako ja a moje plány. Ďakujem Ti za to, že Ti môžem dôverovať. Keď budú moje plány iné ako Tvoje, zastav ma, nedovoľ mi „ísť do toho“. Daruj mi milosť, aby som sa vtedy nebúril, ale aby som rozpoznal, že je to Tvoj zásah...

Contemplatio: Ježišov Duch, ktorý ma môže zastaviť

Lectio: Sk 15, 22- 41

Ne 17.8. '08

Apoštoli a starší sa na Jeruzalemskom sneme dohodli na zachovávaní niektorých zásad, pre kresťanov pohanského pôvodu. Tieto zásady boli spísané do apoštolského listu. Vybraných mužov poslali s týmto listom do Antiochie, aby informovali tamojších kresťanov. Tam ich prijali s nadšením.

„...ľuďmi, ktorí vydali svoj život za meno nášho Pána Ježiša Krista.“ (26)

Barnabáš a Pavol boli naozaj takými ľuďmi. Zostali v Antiochii, učili a hlásali Pánovo slovo.

Meditatio:

Keď si nás Boh vybral za svoj ľud, je to aj preto, aby aj ostatní ľudia hľadali Pána (17). Máme byť pre nich znamením. Máme žiť tak, aby sa to, čo od nás o Bohu počujú, zhodovalo s tým, čo na nás vidia a aby ich to priťahovalo.

A preto: my **máme byť „vydaní Kristovi“**. Netýka sa to len kňazov, či zasvätených osôb. Týka sa to všetkých, ktorí sú pokrstení a uverili. Otcov, mám, detí, mladých... každého podľa jeho povolania.

Vydanosť znamená usilovne „pátrať“ po Božej vôli pre mňa v každej oblasti a s milosťou Božou ju aj plniť. Brat Ježiša ako ozajstného Pána a Vodcu môjho života. Nielen ako nejakého pomocníka, za ktorým prídem, keď si už sám neviem dať rady. A preto sa chcem naučiť pýtať: „Pane, je toto tvoja vôľa? Mám tam ísť? Čo chceš, aby som urobil.....?“

Oratio:

Pane Ježišu, Ty si môj Spasiteľ a Pán. Chcel by som žiť život vydaný Tebe. Urobiť všetko, čo mi povieš, ísť cestou, ktorou ma pošleš... ako sv. Pavol. Urob ma na jeho príhovor takýmto človekom. Daruj mi detskú dôveru v Tvoje vedenie, ochranu i pomoc.

Contemplatio: Ježiš, ktorému chcem byť vydaný

Lectio: Sk 14, 21-28

št 14.8. '08

Pavol po kameňovaní v Lystre odchádza do Derbe. Keď aj tomuto mestu priniesli evanjelium a získali mnoho učeníkov, vrátili sa do miest, kde boli predtým, aby posilnili na duchu tých, čo už skôr uverili. Ich misia pokračovala ďalej.

„...rozpovedali, aké veľké veci s nimi urobil Boh a že pohanom otvoril dvere viery.“ (27) Keď Barnabáš a Pavol prišli k svojim do Antiochie, ktorí sa za nich modlili, postili a vyslali ich (13,3), porozprávali im, čo všetko sa na ich misijnej ceste udialo.

Meditatio:

Misijná činnosť učeníkov nepriniesla nové veci iba tým, ktorí ich počúvali (pohania spoznali Krista a uverili), ale aj misionárom samotným. Aj „náš apoštol Roka“ nešiel do služby dokonalý, a ani ostatní. Veľké veci s nimi urobil Boh... Vošli do dôvernejšieho vzťahu s Ježišom, upevnilo sa ich vzájomné priateľstvo. Isto aj veľa iných veľkých vecí, lebo **služobník rastie v službe**.

To mi dáva odvalu nebáť sa vstúpiť do služby iným, byť otvorený pomôcť. Dobro, ktoré urobím pre iných, môže aj mňa premeniť, posunúť, obohatiť; môže vo mne vybudovať odvalu a priniesť mi pokoj... Nemusím čakať, kým budem lepší, múdrejší, a až potom začať robiť čosi pre iných, deliť sa s nimi, dávať sa. Mohlo by sa mi stať, že nezačnem nikdy. Jednoducho: cez službu so mnou Boh urobí *veľké veci*.

Oratio:

Ďakujem Ti, Duchu Svätý, za pochopenie, že sila služby nie je v mojej dokonalosti, ale v Tvojej veľkosti. Ďakujem Ti aj za poznanie, že každý, kto slúži, potrebuje zároveň aj rásť vo vzťahu s Tebou...

„Pane, som Tvoj sluha, som Tvoj sluha a syn Tvojej služobnice. Ty si mi putá rozviazal...“ (Ž 116,16)

Contemplatio: Ježiš, ktorý robí s nami veľké veci

Lectio: Sk 15, 1-11

pia 15.8. '08

Pavol a Barnabáš sa vrátili zo svojej prvej misijnej cesty. Rozprúdila sa diskusia o tom, či sa môžu pohanovia priamo stať kresťanmi, alebo či sa musia podrobiť obriezke. Dohodli sa, že pôjdu s touto spornou otázkou do Jeruzalema k apoštolom a starším. Tam sa ujal slova Peter a vyhlásil, že Boh nerobí rozdiely a darúva spásu veriacim v Krista tak zo židovstva, ako aj z pohanstva; ako to sám zažil u Kornélia.

„A Boh, ktorý pozná srdcia, ...vierou očistil ich srdcia.“ (8)

Boh očistil srdcia pohanov vierou v Ježiša Krista ako Mesiáša a Pána; vierou v Božie slovo.

Meditatio:

Srdcia pohanov boli očistené od nevery, mnohobožstva, nepravdy... , od všetkého, čo bolo potrebné očistiť, aby mali život v plnosti: vierou. Aj ja potrebujem byť očistený. Hlavne od strachu, nedôvery, neistoty, nepokoja... Boh to môže urobiť cez moju vieru v jeho Slovo, v Božie prisľúbenia. Aby som im mohol uveriť, musím ich najprv poznať.

Keď uverím v Božiu lásku ku mne – ona ma očistí od komplexov.

Vierou, že sa o mňa postará - od strachu z budúcnosti; vierou, že mám v ňom hodnotu - od strachu z ľudí. Keď uverím, že ON je moja sila, budem očistený od strachu z toho, že som slabý...

Oratio:

Bože, Ty ma skúmaš a vieš o mne všetko, Ty poznáš moje srdce... Daj mi milosť uveriť Tvojim slovám, aby som mal život v plnosti: „*Neboj sa, veď ťa vykúpim, po mene ťa zavolám, ty si môj. Keď sa budeš brodiť vodami, budem s tebou, a keď riekami, nepotopia ťa, keď pôjdeš cez oheň, nepopáliš sa. Veď ja som Pán, tvoj Boh. Si drahý mojim očiam, vzácny a ja ťa milujem.*“ (por. Iz 43) *Či zabudne žena na svoje nemluvňa? I keby ona zabudla, ja nezabudnem na teba. Hľa, do dlaní som si ťa vryl...* (por. Iz 49,14n.; ... Flp 4,13, Ex 14,14; Ez 36,26; Oz 11,4)

Contemplatio: Boh, ktorý vierou očisťuje moje srdce

Lectio: Sk 15, 12-21

so 16.8. '08

Po Petrovi sa ujali slova Barnabáš a Pavol, ktorí tiež potvrdili, že Boh robil medzi pohanmi divy a zázraky. Nakoniec Jakub - predstaviteľ cirkvi v Jeruzaleme, potvrdil slovami z proroka Amosa, že spása skrze vieru v Ježiša je darovaná všetkým.

„Šimon porozprával, ako Boh prvý raz zhlíadal a vybral si z pohanov ľud pre svoje meno.“ (14)

Naozaj to bol Boh, ktorý si vyvolil Izraelský národ. A on sa rozhodol, aby v Kristovi sme boli všetci jeho novým ľudom. Židia, aj pohanovia.

Meditatio:

„*Nie vy ste si vyvolili mňa, ale ja som si vyvolil vás...*“ (Jn 15,16), hovorí Ježiš. To isté platilo vtedy i teraz. Aj my sme kresťania z pohanstva. Ale zamerajme sa skôr na Božiu iniciatívu. **Boh nás miloval ako prvý** a vyvolil si nás; poznal nás skôr, ako my jeho; hľadá nás skôr, ako my zistíme, že sme sa stratili. Vybral si nás za svoje vlastníctvo. Vo všetkom nás predchádza, až potom nasleduje naša odpoveď. Toto slovo ma privádza do úžasu nad mojím Bohom. Ako píše apoštol Peter: „*Vy ste vyvolený rod, kráľovské kňazstvo, jeho vlastný svätý národ...*“ (1 Pt 2,9 EP). Som jeho, patrímu, lebo ON sa takto rozhodol... Je Nezištný a Veľkorosý... Patrímu takémuto úžasnému Bohu a bez vlastných zásluh...

Oratio: (Ž 95)

„*Podťe, plesajte v Pánovi, oslavujte Boha, našu spásu. Predstúpme s chválospevmi pred jeho tvár a oslavujte ho žalmami. Lebo Pán je veľký Boh a nad všetkými bohmi veľký kráľ. V jeho moci sú zemské hlbiny a jemu patria aj nebotyčné štíty. Jeho je more, veď on ho stvoril, i pevnina, ktorú stvárnili jeho ruky. Podťe, klaňajte sa a na zem padnite, klaknite na kolena pred Pánom, ktorý nás stvoril. Lebo on je náš Boh a my sme ľud jeho pastviny a ovce, ktoré vedie svojou rukou.*“

Contemplatio: Ježiš, ktorý si ma vybral